

Listje in cvetje.

Resnice in bodice.

Trosi Maksimov.

1.

»Denar — sveta vladar!«
pregovor pravi star.
Res, zanj dobi se vse —
le bistre glave ne.

2.

Na roki prstani zlati
in vsa ropotija v laseh!
S tem mnogo deklet se košati
in vzbuja pri pametnih — smeh.

Kratkočasnice.

Imenitna sola. »Kaj pa hoče ta-le malček tukaj?« je vprašal davkar kmeta. Kmet odgovori: »To je moj fant. Učim ga, kako se davki plačujejo, da bo mogel izkazati svojo usposobljenost za to najtežavnejše opravilo takrat, ko prevzame gospodarstvo.«

Rojstni kraj. Nekdo vpraša deklico: »Kje je tvoj rojstni kraj?« — Deklica: »Ne vem.« — »Kje pa si rojena?« — Deklica: »Ne vem. Mama so mi zmeraj pravili, da sem v revščini rojena.«

Modrost v pogovorih domačih in tujih.

Dno.

Ako pri kraju ne vidiš dna, ne breži čez vodo. (Previdnosti treba povesod.)

Ko se pride do dna, je že prepozno varčevati.

Reki: Priti kaki reči do dna. (Temeljito preiskati, razumeti.)

Dno lizati. (Zadnje použiti. Ob koncu varčevati.)

Nima dna. (Komur ni nikoli zadosti; kdor zapravlja.)

Kar je na dnu, mu je posebno všeč. (Vse použije; nič mu ne ostane.)

Dober (dobro).

Vse je dobro, kar Bog stori.

Tisti je dober, ki je pred Bogom dober
Dobro živeti, dobro umreti. — Dobro živeti, srečno umreti, to je: hudiču račun podreti.

Dobro je, kar se dobro konča.

Dobro (blago, delo...) se samo hvali. — (Kar je dobro, se samo hvali.)

Nihče ni tako dober, da bi ne imel sebi enakega. — Nič ni tako dobro, da bi ne bilo še kaj boljsega. (Torej je izpopolnjevanje povesod potrebno. In ravno vsestransko neprestano izboljševanje je jedro krščanske popolnosti.)

Kdor se ima sam za dobrega, bo od dne do dne slabši.

Nihče ni predober, še dovolj dobrih je malo.

Dobro ne pride nikdar prepogostokrat. Ni vse dobro, kar se zdi dobro. — Ni vse tako dobro, kot se razglaša.

Dobro je dobro, pa boljše je vendarle boljše. (Vedni opomin, da je treba v dobrem napredovati.)

Dobro storiti, pa ne okrog zvoniti.

Nič ni tako dobro, da bi se ne dalo zlorabiti.

Dobrota je sirota. — Dober norcem podeden. — Predober ni moder. — Predobro se rado izpridi. — Predobro je na pol slabo. (Dober človek se pri deljenju dobrot lahko moti, da podpira nevredne. Zlobneži pa tudi kaj radi izkoriščajo plemenitost dobrotnikov.)

Dober biti, a ne se pozabiti!

Ne vé, kaj je dobro, kdor ni izkusil hudega.

Dobro se lahko izpremeni v slabo. — Nikoli ni tako dobro, da bi se ne bilo treba bati. in nikoli ne tako slabo, da bi se ne moglo upati. — Tudi dobrota se razpoči in konča.

Tam je dobro, kjer nas ni. (Ljudje so tako nespametni, da le to opazujejo, kako dobro se godi drugim, svoje sreče pa ne vidijo in ne spoznajo.)

Vse je dobro o svojem času. — Vse je dobro, če se zna prav rabiti.

Nikomur ni dobro, če ni sam dober. — Stori dobro, pa bo i tebi dobro.

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in stane s prilogo vred za vse leto 5*20 K, za pol leta 2*60 K. — Uredništvo in upravnništvo Pred škofijo št. 6 v Ljubljani.

Izdaja društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.